

Erik Seidelin Christensen
Veksøvej 3 A. st.th.
2700 Brønshøj
tlf. 38 28 91 97 mobil 21 47 83 19

Socialudvalget
SOU alm. del - Bilag 17
Offentligt

Til Folketingets socialudvalg

8.10.05

Da jeg har søgt foretræde for udvalget i forbindelse med socialt udsatte grønlændere, finder jeg det hensigtsmæssigt kort at fortælle om min baggrund.

Jeg har haft relationer til grønland siden jeg var en halv snes år.
Jeg var deroppe første gang da jeg var 18 år, hvor jeg mødte min senere kone.
Jeg har arbejdet i Grønlandsministeriets sociale afdeling
Jeg har arbejdet ca. 10 år i Grønland både på Vestkysten og Østkysten som socialinspektør
Jeg har de sidste 14 år været grønlænderkonsulent på Kofoeds skole.

Vedlagt ideoplæg til værested for socialt udsatte grønlændere.

Venlig hilsen

E. Christensen

Værested

Situationen for grønlænderne er, at når der opstår sociale problemer af en eller anden art, er der sjældent et netværk til at yde støtte og hjælp, og det officielle system er ikke indrettet til mennesker med mentalitet som den grønlandske, hvilket medfører, at grønlænderne har en næsten lodret deroute.

Det gælder for grønlændere, som for alle andre, at man har behov for socialt samvær, og især i forbindelse med sociale vanskeligheder har man brug for andre, så man ikke føler sig ensom og alene. Man søger naturligt hen, hvor, der er andre, man kan forstå og forstås af.

De eneste steder man, som grønlænder, umiddelbart kan møde andre, er på samlingssteder i byen f.eks. Vesterbro med tilknyttede værtshuse.

Imidlertid er omstændighederne, hvorunder man samles disse steder ikke hensigtsmæssige for mennesker i sociale vanskeligheder, der drikkes og ryges hash.

Man får på den måde umiddelbart dulmet sin tristhed over sin skæbne i et socialt samvær, men da samværet foregår i et miljø, hvor normen er, at der indtages rusmidler for at dulme og løse sine problemer forstærker det kun problemerne og derouten, og da rusmidler aktiverer det indre belønningssystem, er den onde cirkel i gang.

Den enkelte bliver svag og modtagelig for uhensigtsmæssig påvirkning og bliver et let offer for udnyttelse og fornedrende behandling.

Dynamikken i disse grupper er fastholdende, det er vanskeligt for den enkelte at komme ud af, idet der ikke er noget alternativ. Der er ingen steder at gå hen, hvor det er muligt at få et socialt samvær med andre, og hvor man kan føle sig på højde med de øvrige uden alkohol og uden hash. Hvor man ikke er offer for udnyttelse og misbrug, men bliver respekteret og behandlet ordentligt.

Vi har oplevet det gennem mange år på Koføeds Skole, at når det er fyraften, weekends eller helligdage, er der flere, der giver udtryk for tristhed og fortvivelse over, at der er lukket, de har ingen steder at tage hen. Eleverne har ved flere lejligheder udtrykt ønske om et møde-/værested uden rusmidler.

Vi kan konstatere, at de værtshuse hvor grønlænderne mødes, Centralen, cafe Nuuk, cafe Lone, Butterbar, Woodstock m.fl. er tilholdssteder døgnet rundt for grønlændere med sociale vanskeligheder.

Det arbejde der udføres, med at genoprette folk, vanskeliggøres i meget stor grad af disse værtshuses miljø og den dynamik, der er disse steder. De ressourcer der lægges i arbejdet, bliver udsat for modsat rettet virkning, og har ikke den effekt, de kunne have, hvis miljøet på værtshusene kunne undgås. Erfaringerne fra projekt Nanok viser, at er tilbudet der, klinger misbruket af, og det er muligt at give folk en forbedret livskvalitet.

For at imødegå den negative effekt værtshusene har, og bevare effekten af det arbejde vi udfører, ville oprettelsen af et alternativt møde-/værested være hensigtsmæssigt både behandlingsmæssigt og ressourcemæssigt.

Et konkurrerende sted til værtshusene skal være døgnåbent, der skal være mulighed for at tage bad og vaske sit tøj, aktivitetsmuligheder, f.eks. bordtennis, billard, syning broderi m.v. køkkenfaciliteter, samtalerum, hvilerum og kontor, det er vigtigt, at det sociale samvær, uden rusmidler, prioriteres, ligesom muligheder for individuel omsorg er tilstede.

Det forestilles at stedet drives af brugerne med personaleopbakning, således at personale er til rådighed, men fortrinsvis fungerer som katalysator ved driften.

Erfaringer fra tidligere projekter viser at denne model ansvarliggør brugerne.

Stedet skal ligge et centralt sted med en vis afstand til de aktuelle samlingssteder. Det skal ligge så centralt, at det tiltrækker folk fra værtshusene, men i så tilpas afstand fra disse, at man ikke på naturlig måde kommer forbi, heller ikke når man benytter offentlige transportmidler.

Stedet skal ikke være et indkvarterings- eller bosted, men med mulighed for, i helt akutte tilfælde, hvile eller søvn både om dagen og om natten, således at situationer, hvor kvinder nærmest prostitutionsagtigt skaffer sig sovested kan imødegås.

Ved akut overnatning vil der efterfølgende dag blive taget kontakt med den kommunale sagsbehandler med henblik på etablering af permanent logi.

Stedet indrettes med køkkenfaciliteter af en sådan art, at der kan laves kaffe, the, mad og bages. Om det skal være café agtigt eller mere "hjemligt" må være op til brugernes indretningsønsker.

Det er brugerne selv, der skal være ansvarlig for køkkenfunktionerne.

Stedet indrettes med lokaler, der giver mulighed for socialt samvær og hygge. Dette er det centrale ved stedet. Her kan man møde andre, hygge sig med disse på forskellig vis, kaffemik, fjernsyn, radio, aviser, håndarbejde og alt hvad man ellers foretager sig i en familie således at man føler sig tilpas og tryk.

Stedet skal have kontor og samtale rum, således at der kan føres individuelle samtaler med dem, der har behov for dette.

Stedet skal være alkohol- og stoffrit område.

Stedet skal i så vid udstrækning som muligt være brugerstyret, da dette ansvarliggør brugerne samt giver en indretning og atmosfære i størst overensstemmelse med brugerne og disses behov. Samtidig giver det indblik og erfaring i ledelse, styring og organisation, som er vanskelige begreber grønlændere at forholde sig til.

Selv om stedet så vidt muligt skal være bruger styret, skal der være personaledekning hele døgnet.

Personaledækningen skal i den daglige drift være udviklende for brugerne, personalet skal ikke drive stedet, men skal være støttende, hjælpende og vejledende.